

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УПРАВУВАЊЕ СО КРИЗИ

Се прогласува Законот за управување со кризи,
што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 22 април
2005 година.

Бр. 07-1537/1
22 април 2005 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски, с.р.**

ЗА К О Н

ЗА УПРАВУВАЊЕ СО КРИЗИ

I. ОСНОВНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој закон се уредува системот за управување со кризи во Република Македонија, и тоа: организацијата и функционирањето, одлучувањето и употребата на ресурсите, комуникацијата, координацијата и соработката, процена на загроеноста на безбедноста на Републиката, планирањето и финансирањето, како и други прашања сврзани со системот за управувањето со кризи.

Системот за управување со кризи се организира и остварува заради превенција, рано предупредување и справување со кризи кои претставуваат ризик за добрата, здравјето и животот на луѓето и животните, а се настанати од природни непогоди и епидемии или други ризици и опасности кои директно го загрозуваат уставниот поредок и безбедноста на Република Македонија (во натамошниот текст: Републиката) или дел од неа, а за кои не постојат услови за прогласување воена или вонредна состојба.

Системот за управување со кризи опфаќа и прибирање на информации, процена, анализа на состојбата, утврдување на целите и задачите, развој и спроведување на потребните дејствија за превенција, рано предупредување и справување со кризи.

Член 2

Системот за управување со кризи го остваруваат органите на државната управа и органите на државната власт (Собрание, претседател и Влада), вооружените сили како Армијата на Република Македонија (во натамошниот текст: Армијата), силите за заштита и спасување и органите на општините и на градот Скопје (во натамошниот текст: општините и градот Скопје).

Јавните претпријатија, јавните установи и служби и трговските друштва, можат да учествуваат во превенција, рано предупредување и справување со кризи во согласност со овој закон.

Граѓаните, здруженијата на граѓаните и Црвениот крст на Република Македонија, невладините и хуманитарните организации, средствата за јавно информирање и другите правни лица кои не се опфатени со ставовите 1 и 2 на овој член, можат да учествуваат во превенција, рано предупредување и справувањето со кризи, доброволно и договорно, врз основа на закон и ратификуваните меѓународни договори кои ја уредуваат оваа материја.

Член 3

Одделни поими употребени во овој закон го имаат следново значење:

1. „Загрозеност на безбедноста на Републиката“ е загрозување од ризици и опасност по добрата и животната средина, здравјето и животот на луѓето и животните и растенијата, имотот и другите материјални добра од поголем обем, стабилноста, функционирањето на државата и нејзиниот поредок утврден со Уставот, за кои не постојат услови за прогласување воена или вонредна состојба;

2. „Ризици и опасности“ се можни манифестации на национализам и верска нетрпеливост и омраза; облици и активности сврзани со меѓународниот тероризам, организиран криминал, недозволена трговија со дрога, оружје и луѓе, последици од средствата за масовно уништување; поседување на големи количини на илегално оружје; корупција; урбан тероризам; тежок криминал, вклучувајќи уцени, убиства и напади врз граѓаните и на нивната сопственост; активности на странските специјални служби насочени кон влошување на безбедносната состојба; последици од судир на интереси за користење на изворите и патиштата на стратегиските енергенси, како и попречување и блокирање на нивниот увоз во Републиката; елементарни и други непогоди, техничко-технолошки катастрофи, епидемии на карантински и други заразни заболувања кај луѓето и животните, како и деградација од поголем обем и уништување на животната средина;

3. „Ресурси“ се граѓани, објекти, моторни возила, материјално-технички средства, опрема и финансиски средства со кои располага Републиката;

4. „Криза“ е појава со која се загрозени основните вредности, трајните и виталните интереси и цели на државата, односно се загрозени уставниот поредок и безбедноста на Републиката;

5. „Кризна состојба“ е состојба предизвикана од ризици и опасности кои можат да ги загрозат добрата, здравјето и животот на луѓето и животните и безбедноста на Републиката, за чија превенција и/или справување е потребна употреба на поголем обем на ресурси и

6. „Превенција“ е активност за спречување на настанување, контрола и справување со кризната состојба.

II. ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ

Член 4

Министерствата и другите органи на државната управа учествуваат во превенцијата, раното предупредување и справување со кризна состојба, во согласност со закон со кој се уредува нивната надлежност.

Министерствата и другите органи на државната управа, општините и градот Скопје, јавните претпријатија, јавните установи и служби, како и трговските друштва од посебно значење за работа во кризна состојба кои ќе ги утврди Владата на Република Македонија (во натамошниот текст: Владата) се подготвуваат за извршување на нивните функции, односно задачи за превенција и справување со кризи.

Член 5

Општините и градот Скопје, во рамките на нивните надлежности утврдени со закон, имаат обврска за свои потреби, заради ефикасна превенција и рано предупредување од потенцијална кризна состојба да вршат процена на ризиците и опасностите на локално ниво, да ги утврдуваат потребите и да ги планираат ресурсите.

Во справувањето со кризи, општините и градот Скопје ги вршат и следниве работи:

- ги следат состојбите и дејствата и појавите кои можат да доведат до настанување на криза на подрачјето на општините и на градот Скопје;

- донесуваат процена на загрозеноста од ризици и опасности за настанување на кризна состојба на подрачјето на општините и на градот Скопје;

- донесуваат програма за ревитализација на општините и на градот Скопје по елиминирањето на кризата;

- ги спроведуваат одлуките на Владата во врска со управување со криза на подрачјето на општините и на градот Скопје и

- одлучуваат за висината на средствата за управување со кризи од буџетот на општините и на градот Скопје.

Процената од ставот 2 алинеја 2 на овој член ја изработуваат регионалните центри за управување со криза.

Во справувањето со криза градоначалниците на општините и градот Скопје, обезбедуваат координација на учесниците во системот за управување со кризи на локално ниво.

Член 6

Армијата може да учествува со дел од своите сили во случај на кризна состојба, под услови и на начин утврдени со овој закон.

Член 7

Силите за заштита и спасување формирани согласно со Законот за заштита и спасување, во кризна состојба учествуваат во отстранување на последиците од истата.

Член 8

Во превенција и справување со кризна состојба, јавните претпријатија, јавните установи и служби, како и трговските друштва кои се од посебно значење за работа во кризна состојба, имаат обврска за заштита и спасување на вработените, лицата кои се затекнале кај нив и материјалните добра, како и отстранување на последиците од кризната состојба.

Член 9

Министерствата и другите органи на државната управа, органите на општините и на градот Скопје, јавните установи и служби, како и трговските друштва кои се од посебно значење за работа во кризна состојба, имаат обврска во своите акти за организација и систематизација да утврдат работни места за подготвување и извршување на работни задачи во врска со превенција и справување со кризна состојба.

Член 10

Министерствата и другите органи на управата, јавните претпријатија, како и трговските друштва кои се од посебно значење за работа во кризна состојба и општините и градот Скопје, имаат обврска да учествуваат во обука, вежбовни и други активности за превенција и справување со кризна состојба.

Начинот на учество на активностите од ставот 1 на овој член и висината на надоместот се уредува со договор со Центарот за управување со кризи.

Член 11

Во согласност со меѓународен договор кон кој Републиката пристапила или ги ратификувала, закон и други прописи, во превенција и во справување и рано предупредување од евентуална кризна состојба, можат да учествуваат и меѓународни организации, институции и поединци.

III. ОРГАНИЗАЦИЈА И ФУНКЦИОНИРАЊЕ НА ОРГАНИТЕ И ТЕЛАТА ВО СИСТЕМОТ ЗА УПРАВУВАЊЕ СО КРИЗИ

Член 12

Заради предлагање на одлуки и обезбедување на постојани консултации, координација, навремена реакција, ефикасност и соодветно искористување на расположливите ресурси во случај на кризна состојба, како и обезбедување навремена, квалитетна и реална проценка на загрозеноста на безбедноста на Републиката од ризици и опасности, во системот за управување со кризи се формираат Управувачки комитет и Група за проценка и се основа Дирекција за управување со кризи.

1. Управувачки комитет

Член 13

Управувачкиот комитет е тело на Владата за координација и управување со системот за управување со кризи.

Управувачкиот комитет го сочинуваат министрите: за внатрешни работи, здравство, транспорт и врски, одбрана, надворешни работи и раководителот на Групата за проценка. Доколку составот на Управувачкиот комитет не ја одразува соодветната и правична застапеност на заедниците, составот на Управувачкиот комитет се дополнува и со други членови на Владата.

Во зависност од кризната состојба, по потреба, во работата на Управувачкиот комитет можат да се вклучат и други функционери кои раководат со органите на државната управа.

Во работата на Управувачкиот комитет учествува и еден претставник од Комисијата за одбрана и безбедност на Собранието на Република Македонија (во натамошниот текст: Собранието) од редот на членовите на Комисијата од најголемата политичка партија во опозиција и еден претставник од Кабинетот на претседателот на Република Македонија (во натамошниот текст: Претседателот).

Член 14

Во зависност од кризната состојба, претседателот на Владата определува лице од составот на Управувачкиот комитет, кое ќе раководи со работата на Управувачкиот комитет.

Во зависност од кризната состојба, во работата на Управувачкиот комитет по потреба и како поддршка можат да се повикаат и експерти.

Одлука за учество на експерти донесува одговорното лице од ставот 1 на овој член.

Член 15

Предлог за утврдување на кризна состојба, до Управувачкиот комитет може да поднесе функционер кој раководи со орган на државната управа, член на Управувачкиот комитет, раководителот на Групата за процена и директорот на Центарот за управување со кризи.

Управувачкиот комитет го разгледува предлогот од ставот 1 на овој член и предлага до Владата утврдување на постоење на кризна состојба и подрачје кое е зафатено со кризна состојба и соодветно на тоа, дава предлог за активирање на механизми за нејзино разрешување во согласност со овој закон.

Член 16

Органите на државната управа, општините и на градот Скопје и другите учесници во системот за управување со кризи, во рамките на нивните надлежности утврдени со закон, се должни да ги спроведуваат препораките и другите мерки и активности на Управувачкиот комитет, донесени во согласност со овој закон.

2. Група на процена

Член 17

Групата за процена е тело на Владата кое врши постојано проценување на ризиците и опасностите по безбедноста на Републиката и предлага мерки и активности за нивна превенција, рано предупредување и справување со кризна состојба.

Член 18

Групата за процена ја сочинуваат директорите на Бирото за јавна безбедност, Управата за безбедност и контраразузнавање, Агенцијата за разузнавање; директорите и замениците на директорите на Центарот за управување со кризи и Дирекцијата за заштита и спасување; заменикот на началникот на Генералштабот на Армијата, како и раководителот на Службата за безбедност и разузнавање во Министерството за одбрана.

Составот на Групата за процена ја одразува соодветната и правичната застапеност на заедниците.

Со Групата за процена раководи лице од составот на Групата за процена, кое го определува претседателот на Владата.

По потреба во работата на Групата за процена се повикуваат и други претставници на органите на државната управа, општините и на градот Скопје и експерти за определената област, за што одлучува одговорното лице од ставот 3 на овој член.

Член 19

Анализите, препораките и заклучоците, Групата за процена ги доставува до Управувачкиот комитет, претседателот на Владата, претседателот на Република Македонија и до претседателот на Собранието.

Претседателот на Владата, анализите, препораките и заклучоците од ставот 1 на овој член, по потреба ги доставува и до другите функционери кои раководат со органите на државната управа.

3. Дирекција за управување со кризи

Член 20

Во системот за управување со кризи се основа самостоен орган на државната управа по положба и функција на дирекција, со својство на правно лице.

Називот на самостојниот орган на државната управа од ставот 1 на овој член е Центар за управување со кризи (во натамошниот текст: Центарот).

Седиштето на Центарот е во Скопје.

Член 21

Во извршувањето на работите во врска со управувањето со кризи, Центарот ги врши работите што се однесуваат на:

- обезбедување континуитет во меѓуресорската и меѓународната соработка, консултации и координација во управувањето со кризи;
- изработување и ажурирање на единствена процена на ризиците и опасностите по безбедноста на Републиката;
- предлагање мерки и активности за разрешување на кризна состојба и
- врши и други работи утврдени со закон.

Центарот е носител на вкупната поддршка (стручна, организациона, административна и друга) на Управувачкиот комитет и Групата за процена.

Член 22

Во извршувањето на работите од членот 21 на овој закон, Центарот соработува и со претставници на Организацијата на обединетите нации (ООН), Организацијата за безбедност и соработка со Европа (ОБСЕ), Европската унија (ЕУ), НАТО, со странските амбасади во земјата, Меѓународниот комитет на Црвениот крст и Меѓународната федерација на друштвата на Црвениот крст и Црвената полумесечина и други меѓународни хуманитарни организации.

Центарот соработува и со центрите за управување со кризи на други држави.

Член 23

Заради информирање, следење на состојбата, размена на податоци и информации и давање на предлози за управување со кризна состојба и изработка на процена, во Центарот се формираат регионални центри за управување со кризи (во натамошниот текст: регионалните центри).

Регионални центри се формираат со седиште во општините: Берово, Битола, Валандово, Велес, Винаца, Гевгелија, Гостивар, Дебар, Делчево, Демир Хисар, Кавадарци, Кичево, Кочани, Кратово, Крива Паланка, Крушево, Куманово, Македонски Брод, Неготино, Охрид, Прилеп, Пробиштип, Радовиш, Ресен, Свети Николе, Струга, Струмица, Тетово, Штип, Гази Баба, Карпош, Кисела Вода, Центар, Чаир и градот Скопје.

Подрачјето што го опфаќаат регионалните центри од ставот 1 на овој член го определува Владата.

Член 24

При Центарот се формира Главен штаб, како оперативно стручно тело, кое раководи со активностите за превенција и справување со кризни ситуации.

Главниот штаб го сочинуваат претставници на министерствата од членот 13 став 2 на овој закон. Членови на штабот се и раководителот на итната медицинска помош во Скопје, директорот на Дирекцијата за заштита и спасување, како и претставници на Армијата, Агенцијата за разузнавање, Дирекцијата за безбедност на класифицирани информации и Црвениот крст на Република Македонија.

Составот на Главниот штаб во Центарот ја одразува соодветната и правичната застапеност на заедниците.

Директорот на Центарот раководи со Главниот штаб.

Член 25

Во регионалните центри се формираат регионални штабови, како оперативно стручни тела со кои раководи раководителот на регионалниот центар. Раководителот на регионалниот центар го назначува директорот на центарот.

Регионалните штабови во регионалните центри ги сочинуваат претставници од подрачните единици на министерствата и другите органи од државната управа од членот 13 став 2 на овој закон, како и по еден претставник на општините и на градот Скопје чии подрачја се опфатени во регионалниот центар.

Составот на регионалните штабови во регионалните центри ја одразува соодветната и правичната застапеност на заедниците на подрачјето што го опфаќа регионалниот центар.

Регионалните штабови се активираат со одлука на директорот на Центарот.

Член 26

Со Центарот раководи директор, кој го именува Владата со мандат од четири години.

За директор се именува цивилно лице, кое пред именувањето работело најмалку шест години на работни места во органите на државната управа или институциите чие работење е сврзано со одбраната и безбедноста на Републиката.

Владата именува и заменик на директорот на Центарот со мандат од четири години.

Заменикот го заменува директорот во случај кога тој е отсутен или кога поради болест и други причини не е во можност да ја врши својата функција, со сите негови овластувања и одговорности во раководењето.

Заменикот во соработка со директорот врши работи од надлежност на директорот што тој ќе му ги довери.

Член 27

Директорот на Центарот донесува правилници за организација и работа и за систематизација на работните места во Центарот.

Во правилникот за систематизација на работните места на Центарот се утврдуваат работни места за лица вработени во Центарот и работни места за лица вработени во органите на државната управа од членот 4 на овој закон, како и во Бирото за јавна безбедност, Управата за безбедност и контраразузнавање, Агенцијата за разузнавање, Службата за безбедност и разузнавање во Министерството за одбрана и Дирекцијата за заштита и спасување, кои по потреба ќе се упатуваат да извршуваат задачи за определено време во Центарот.

Член 28

Работен однос во Центарот може да заснова лице кое ги исполнува општите услови пропишани со Законот за државните службеници.

Вработените во Центарот своите права, должности и одговорности ги остваруваат во согласност со Законот за државните службеници, доколку со овој закон поинаку не е определено.

Вработените во Центарот и лицата упатени на работа во Центарот се должни да ја чуваат државната тајна и информациите класифицирани со степен на строго доверливо и доверливо, на начин и под услови утврдени со закон и со друг пропис десет години по престанувањето на вработувањето.

Член 29

Заради успешно извршување на своите надлежности Центарот организира, подготвува и реализира обука, вежби и други активности за лицата кои извршуваат задачи во Центарот и за други учесници во системот за управување со кризи.

Обуката и вежбите се изведуваат заради зголемување на координацијата, ефикасноста и благовремената реакција на учесниците во системот за управување со кризи.

Владата со уредба ги пропишува организирањето, планирањето и спроведувањето на обуката и вежбите, како и постапките кои задолжително се спроведуваат во системот за управување со кризи.

Финансиски средства за реализација на активностите од ставот 1 на овој член се обезбедуваат од Буџетот на Република Македонија.

IV. ОДЛУЧУВАЊЕ И УПОТРЕБА НА РЕСУРСИТЕ

Член 30

Кризна состојба се прогласува заради справување со кризна состојба која претставува ризик по добрата, здравјето и животите на луѓето и животните или опасност по безбедноста на Републиката или на нејзин дел.

Сериозноста на ризикот треба да биде од таква природа на зафатеност на подрачјето или добрата, здравјето и животите на луѓето и животните или опасност по безбедноста на Републиката или на дел од неа, за која не постојат услови за прогласување на воена или вонредна состојба.

Член 31

Владата донесува одлука за постоење на кризна состојба, го определува подрачјето зафатено со кризна состојба и соодветно на тоа ги активира механизмите за разрешување на кризната состојба. За донесената одлука Владата веднаш го известува Собранието и претседателот на Република Македонија.

Владата за активностите поврзани со одлуката од ставот 1 на овој член во рок од 48 часа усмено, а еднаш неделно писмено го известува Собранието и претседателот.

Владата најдоцна за 30 дена по завршувањето на активностите утврдени со одлуката од ставот 1 на овој член, изготвува и доставува писмен извештај до Собранието и претседателот.

Одлуката за постоење на кризна состојба од ставот 1 на овој член не може да трае подолго од 30 дена.

Ако кризната состојба продолжи да трае подолго од 30 дена, Владата треба да побара одобрување од Собранието за продолжување на рокот или да предложи прогласување на воена или вонредна состојба.

Собранието и претседателот во секое време може да побараат усмен или писмен извештај за состојбата во областа за управување со кризи.

Член 32

Владата донесува одлука за употреба на ресурсите на органите на државната управа, органите на општините и на градот Скопје, како и за управување со нив во случај на кризна состојба.

Употребата на ресурсите за остварување на активностите од ставот 1 на овој член, треба да биде:

- пропорционална според природата и интензитетот на кризната состојба;
- разумна според карактерот на кризата и
- сериозна според јачината и обемот на кризата.

Одлуката од ставот 1 на овој член, ја спроведуваат функционерите кои раководаат со органите на државната управа, органите на општините и на градот Скопје.

Член 33

Во случај на кризна состојба можат да се употребат и ресурсите на јавните претпријатија, установи и служби, како и на трговските друштва кои се од посебно значење за работата во кризна состојба, во согласност со закон.

Во случај на кризна состојба, по барање на Владата, врз основа на договор склучен со Центарот или доброволно, можат да се употребат и ресурсите на граѓаните и други правни лица кои не се опфатени во ставот 1 на овој член.

Дневниот надоместок за користење на ресурсите од ставовите 1 и 2 на овој член изнесува до 30% од просечната месечна нето плата по работник во Републиката објавена од Државниот завод за статистика во месецот пред давањето на ресурсите, а надоместокот за нивно оштетување или уништување не може да биде помал од пазарната вредност на средството, што истото ја имало во времето кога е оштетено или уништено, определена врз основа на елементите со помош на кои според обичаите во зависност од времето и местото на пазарот се утврдува пазарната цена.

Евиденција за ресурсите од ставовите 1 и 2 на овој член води Центарот.

Поблиски прописи за видот на ресурсите од ставовите 1 и 2 на овој член, за начинот на водењето на евиденцијата и за поблиско определување на висината на надоместокот за нивно користење, оштетување и уништување донесува Владата.

Граѓаните, јавните претпријатија, трговските друштва и другите правни лица можат да се откажат од надоместокот за употреба на ресурсите по сопствено барање и со писмена изјава.

Член 34

Одлука за употреба на ресурсите на територијалните противпожарни единици на Републиката и на републичките сили за заштита и спасување, донесува директорот на Дирекцијата за заштита и спасување.

Во случај на кризна состојба одлуката од ставот 1 на овој член се донесува по барање на Главниот штаб на Центарот.

Член 35

Дел од Армијата учествува во поддршка на полицијата во услови кога со кризната состојба е загрозна безбедноста на Републиката, а органите на државната управа немаат соодветни ресурси и средства за нејзина превенција и справување.

Предлог до Владата за потребата за учество на дел од Армијата, согласно со Стратегијскиот одбранбен преглед на Републиката дава Управувачкиот комитет.

Предлогот од ставот 2 на овој член, особено содржи:

- вид и број на сили и капацитети на армиската единица;
- намена и задачи за кои се бараат и
- времетраење на активноста и ангажирањето на армиската единица.

По предлог на Владата, за учество на дел од Армијата во справувањето со кризна состојба, одлучува претседателот.

Претседателот во секое време може да ја преоцени потребата од учество на делот од Армијата.

Начинот на учество на дел од Армијата во кризна состојба се уредува со пропис кој го донесува претседателот.

Член 36

Заради обезбедување на потребната подготвеност, обука и вежби за евентуално учество на дел од Армијата во поддршка на полицијата во случај на кризна состојба, се донесува Упатство за оперативни и други постапки на Армијата во поддршка на полицијата во случај на кризна состојба.

Упатството од ставот 1 на овој член, го донесува министерот за одбрана во согласност со министерот за внатрешни работи.

V. КОМУНИКАЦИЈА, КООРДИНАЦИЈА И СОРАБОТКА

Член 37

Заради преземање на мерки и активности за превенција и рано предупредување во случај на кризни состојби, сите учесници во системот на управување со кризи во согласност со законите и другите прописи се должни да обезбедат континуирана и меѓусебна комуникација, координација и соработка за прибирање на податоци и информации, нивна анализа, доставување и информирање за ризиците и опасностите кои можат да ја загорзат безбедноста на Републиката.

Учесниците во системот на управување со кризи едновременно се должни и континуирано да комуницираат, да доставуваат податоци и информации и да соработуваат и по потреба и на начин утврдени со овој и друг закон и своите активности да ги координираат со Центарот.

Член 38

Заради рано предупредување, односно следење на состојбата, навремено идентификување на појавите и процесите кои се ризици и опасности по безбедноста на Републиката и/или кои можат да доведат до кризна состојба и заради известување на учесниците во системот на управување со кризи и на населението преку Центарот, се организира известување и тревожење.

Член 39

Тревожењето на населението во состојба на кризна состојба го врши Центарот.

Владата со уредба ги пропишува знаците за тревожење.

Знаците за тревожење се единствени.

За потребите на тревожењето на населението, по барање на директорот на Центарот, сопствениците на објекти се должни да дозволат поставување и приклучување на уреди за тревожење на тие објекти.

Трошоците за поставување и одржување на уредите за тревожење, како и за надоместокот за штета при поставување и одржување на уредите се на товар на Центарот.

Член 40

Заради континуирано и ефикасно извршување на работите од членот 37 на овој закон, во Центарот се воспоставува единствен комуникациско-информативен систем со единствен број на повик-јавување во случај на ризици, опасности и други несреќи на целата територија на Републиката.

Единствениот комуникациски информативен систем работи 24 часа секој ден во неделата.

Член 41

Сопствениците и корисниците на системите за врски преку кои се врши пренос на податоците и информациите од значење за управување со кризи и се остварува комуникацијата, како и преку кои се остварува координацијата и соработката се должни да ги применуваат мерките за криптозаштита, противелектронско обезбедување и другите мерки за заштита пропишани со уредба на Владата.

Член 42

Центарот врши анализа и обработка на податоците и информациите од членот 37 на овој закон и ги доставува до учесниците во системот за управување со кризи.

Владата со уредба ги пропишува видот на податоците и информациите од ставот 1 на овој член, како и начинот и постапката за нивното доставување до Центарот.

Член 43

Во согласност со ратификуван меѓународен договор, со закон или друг пропис, а во функција на заштита на интересите на Републиката во кризна состојба, по одлука на Владата може да учествуваат и меѓународни организации, институции и поединци.

Во согласност со ратификуван меѓународен договор, со закон или друг пропис, како и врз основа на препораките и насоките на Управувачкиот комитет и Групата за процена, во кризна состојба Центарот ја остварува координацијата и соработката со субјектите од членот 11 на овој закон.

Член 44

За движење и работа во подрачјата зафатени со кризна состојба, на учесниците во системот за управување со кризи, како и на учесниците од меѓународни и други организации и институции од членовите 11 и 43 на овој закон, им се издава посебно одобрение - пропусница.

Одобрението - пропусницата ја издава директорот на Центарот.

Формата и содржината на образецот на одобрението-пропусницата и начинот на нејзиното издавање, со Правилник ја пропишува директорот на Центарот.

VI. ПРОЦЕНА НА ЗАГРОЗЕНОСТА НА БЕЗБЕДНОСТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Член 45

Заради планско, навремено, целесообразно и координирано донесување на одлуки, насоки и препораки за преземање на мерки за превенција, како и за најоптимално справување со кризна состојба, се изработува и донесува проценка на загрозеноста на безбедноста на Републиката од сите ризици и опасности (во натамошниот текст: Процена).

Проценката од ставот 1 на овој член ја донесува Владата.

Владата со уредба ја пропишува Методологијата за изработка на Процената, нејзината содржина, структура, начинот на чување и ажурирање, како и определувањето на субјектите во системот на управување со кризи на кои им се доставува целосна или извод од Процената.

Член 46

Процената, по предлог на Групата за проценка ја изработува Центарот и ја доставува на разгледување до Управувачкиот комитет.

По предлог на Центарот, Процената ја донесува Владата.

Одлуките по Процената од ставот 2 на овој член, се задолжителни за сите учесници на системот за управување со кризи, освен за Собранието и претседателот.

VII. ПЛАНИРАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ

Член 47

Планирањето на развојот, оперативното и тековното планирање на краток, среден и долг рок на системот на управување со кризи се води и реализира според принципите, нормите и постапките кои важат во системот на планирање, програмирање и буџетирање.

Планирањето од ставот 1 на овој член, го вршат субјектите од членот 2 на овој закон, во рамките на своите надлежности.

Владата со уредба ги пропишува видот на плановите, програмите, потпрограмите, активностите и потребните ресурси за нивна реализација, вклучувајќи и финансиски средства, како и начинот на изработка, содржината и структурата на истите.

Член 48

Финансиските средства за потребите на системот за управување со кризи на Републиката, се обезбедуваат од Буџетот на Република Македонија.

Финансиски средства за потребите на системот за управување со кризи можат да се обезбедат и од други извори во согласност со закон.

Финансиски средства за органите на државната управа за потребите на системот за управување со кризи, се обезбедуваат од Буџетот на Република Македонија во рамките на финансиските средства на тие органи.

Финансиските средства за органите на општините и на градот Скопје за потребите на системот за управување со кризи, се обезбедуваат од нивните средства во согласност со закон и од Буџетот на Република Македонија.

Јавните претпријатија, установи и служби, како и трговските друштва од посебно значење за работа во кризна состојба, финансиски средства обезбедуваат од сопствени извори и од средства од Буџетот на Република Македонија.

VIII. ИНСПЕКЦИСКИ НАДЗОР

Член 49

Инспекциски надзор за применувањето на овој закон и другите прописи донесени врз основа на овој закон, врши Центарот преку инспектори за управување со кризи.

Инспекцискиот надзор од ставот 1 на овој член во органите на државната управа, општините, јавните претпријатија, јавните установи и служби, како и трговските друштва кои се од посебно значење за работа во кризна состојба, се врши во согласност со овој закон.

Член 50

Инспектор за управување со кризи може да биде лице вработено во Центарот, со високо образование и работно искуство од најмалку пет години во областа на управување со кризи или безбедноста и одбраната.

Инспекторите за управување со кризи имаат легитимација.

Формата и содржината на образецот на легитимацијата и начинот на нејзиното издавање и одземање, ги пропишува директорот на Центарот.

Член 51

Во вршењето на инспекцискиот надзор од членот 49 на овој закон, инспекторите се овластени:

- да остваруваат увид во спроведувањето на овој закон и другите прописи од областа на управувањето со кризи и

- да предложат мерки за отстранување на утврдените неправилности и недостатоци во определен рок.

Во вршењето на надзорот, инспекторот е должен на субјектите каде што се врши надзорот да дава помош во спроведувањето на законите и другите прописи од областа на управувањето со кризи.

Член 52

За извршениот инспекциски надзор, инспекторите се должни да состават записник кој ќе му го предадат на одговорното лице, каде што е вршен инспекцискиот надзор и на директорот на Центарот.

Во записникот се внесува констатираната состојба и предложените мерки и рокови за отстранување на недостатоците и неправилностите. Одговорното лице од ставот 1 на овој член е должно да постапи според записникот и да го извести инспекторот за преземените мерки.

Ако при вршењето на надзорот, инспекторот смета дека повредата на прописите претставува прекршок или кривично дело, должен е до надлежниот орган да поднесе барање, односно пријава за покренување на соодветна постапка.

Член 53

Инспекторите во инспекцискиот надзор донесуваат решение.

Против решението од ставот 1 на овој член, во рок од 15 дена од денот на приемот на решението може да се изјави жалба до Второстепената комисија на Владата.

IX. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Член 54

Со парична казна од 5.000 до 50.000 денари ќе се казни за прекршок одговорното лице во субјектот учесник во системот за управување со кризи, ако:

- не ги применува одлуките, насоките, препораките и другите мерки и активности на Владата, Управувачкиот комитет и Центарот (член 44 став 1, член 16 и член 21 став 1 алинеја 3);
- не ги применува мерките за криптозаштита, противелектронско обезбедување и другите мерки за заштита пропишани со уредба на Владата (член 41);
- не ги применува препораките и заклучоците од Процената (членови 45 и 46);
- не постапи според записникот од извршениот инспекциски надзор и не го извести инспекторот за преземените мерки (член 52 став 2) и
- не утврдат работни места во актите за систематизација на работните места за работа во кризна состојба (член 9).

Член 55

Со парична казна од 10.000 до 50.000 денари или со казна затвор од десет до 90 дена ќе се казни за прекршок физичко лице кое е сопственик на објект, кое по барање на директорот на Центарот нема да дозволи поставување и приклучување на уреди за тревожење на објектот што е во негова сопственост (член 39 став 4).

Член 56

Со парична казна од 30.000 до 300.000 денари ќе се казни за прекршок правното лице кое е сопственик на објект, а кое по барање на директорот на Центарот нема да дозволи поставување и приклучување на уреди за тревожење на објектот што е во негова сопственост (член 39 став 4).

X. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 57

Центарот отпочнува со работа со именувањето на директорот на Центарот.

Директорот на Центарот го именува Владата во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Во рок од 30 дена од денот на именувањето на директорот на Центарот, директорот ќе ги донесе актите за организација и работа и за систематизација на работните места во Центарот.

Член 58

До отпочнувањето со работа на Центарот, а најмногу 60 дена по денот на именувањето на директорот на Центарот, инспекцискиот надзор во областа на управувањето со кризи ќе продолжат да го вршат инспекторите од Министерството за одбрана согласно со одредбите на Законот за одбрана.

Член 59

Вработените од Министерството за одбрана кои вршат работи во Републичкиот центар за известување, службата за набљудување, центрите за известување на целата територија на Републиката, во областа на криптозаштитата и во областа на подготовките за

одбрана, во рок од 90 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон ги презема Центарот во број кој соодветствува на потребниот број вработени согласно актите за организација и систематизација на Центарот.

При преземање на лицата од ставот 1 на овој член, се води сметка за соодветната и правична застапеност на заедниците.

Објектите и опремата на Републичкиот центар за известување, службата за набљудување и центрите за известување на целата територија на Републиката и опремата за криптозаштита, возилата, архивата и документацијата кои биле во врска со извршувањето на задачи од областа на кризниот менаџмент, од Министерството за одбрана ги презема Центарот со денот на преземањето на вработените.

Член 60

За спроведување на процесот на преземање на вработените, објектите, опремата, целокупната документација и архивата од членот 59 на овој закон, по именувањето на директорот на Центарот во Владата се формира Комисија составена од по еден претставник од Министерството за одбрана, Министерството за внатрешни работи, Министерството за финансии и претставник од Центарот. Комисијата процесот на преземање ќе го изврши во рок од 90 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

За евентуалните спорови кои не ќе може да ги реши Комисијата од ставот 1 на овој член, ќе одлучува Владата.

Член 61

Владата обезбедува просторни услови за работа на Центарот.

Член 62

Подзаконските прописи чие донесување е утврдено со овој закон, ќе се донесат во рок од една година од денот на примената на овој закон.

Член 63

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува од 1 јуни 2005 година.